נו) נעינ עוו. כ) לייני תנית, ג) ב"ב פה:, ד) [בירושלי איתא עקבת בקו"ף ועי" תו"ט], ד) טהרות פ"ח

מ"ט גיטין טו., ו) [ברכות כה. וש"נ], ו) מכאן שייך עוד

לעמ' הקודם, (ח) ע"כ ש"ך לשם, ט) [בדפו' ישן הגי' מדד. כלומר כל זמן שלא מדד

לא קנה פיסוק דהא ליכא משיכה וביתו נמי לא קנייא

דהא עודן עליהם: בין מדד.

דהשתא קניא ליה חצירו: עד

שלא פסק כוי], י) [כמשיכה רש"ש], ל) כלומר לר וכעין

זה במנחות כח: רש"י ד"ה

אלכסנדרים פי׳ ארוכין וקלרין במקום ארוכים ולרין,

(במשקה טופח רש"ש],

מוסף רש"י

בין פסק עד שלא מדד. אם כאו לחזור קודם מדידה יחזרו, דבמאי נקנה, לא

יחזרו, דבמאי נקנה, לא משיכת תבואה יש ולא

רשות לוקח יש, דעודם על נוארם ולא הונחו לרשותו שהרי לא פירקן, כדמוכח

אלא הכנסה בעלמא, שמשכן והכניסן לחוך ביתו קתני, והך משיכה לאו משיכה היא לקנות, שהרי

האדם הוא מושך ומשיכת אדם טעון פירות לא מהניא לקנות את הפירות

עד שימשוך הפירות עלמן (רשב"ם ב"ב פה:). ובין מדד. דהונחו לרשוחו, עד

שלא פסק. אם נאו לחזור

קורט פיטוק מוורין, מע פ שהומה עתה בשעת מדידה ברשותו דלוקח ובכליו דלוקח דלא קניא רשותו קודם פיסוק, ואפילו משיכה קודם פיסוק לא מהניא, כדמפרש לחור באל מערה באל המערה

לקמיה דלא סמכא דעתיה

נקמיה דכם פתכם דעמיה לא דמוכר ולא דלוקח, שהמוכר שמא יפסוק דמיהן יקרים יותר או הלוקח ישלם בזול יותר, ומתני דקתני משך ולא

מדד הנה, כשפסה הודם

בה פירחו מכלל דרישה בלה פירקן אלה הכנסה בעלמה,

ומאי לא ניתן להישבון. פ״ה (ג) דלא

דאיתיה ברשותיה דישראל איתיה

ותיתה הרי ישראל נתי לא קנה הגזילה

ואפ"ה איתיה בתורת הישבוו דכתיב

והשיב הגזילה ונראה דה"פ מאחר

שאין חיוב בה רק משום לערא

דישראל אמאי הולרך לומר ולא ניתן

להישבון פשיטא וליכא מ״ד שתהא

השבה שייכא ביה וא"ת למאי דפרשי

לעיל דקאמר דמשיכה קונה בעובד

כוכבים לכולי עלמא היכא דליכא

זוזי כגון במליחה ובמתנה מחי פריך

ומאי מייתי ראיה מגזל למקח וממכר

וי"ל דס"ל דאי אינה הונה בעובד

כוכבים במקח אף בגזל נמי לא

מקנה דלא דמיא למציאה ומחנה

דבהיתירא אתי לידיה אבל גזל

דבאיסורא אתי לידיה אי לא מהני

משיכה במקח לא מהני אף בגזל:

השוכר את הפועל פרק חמישי עבודה זרה

שולא ניתן להישבון. ולא מחייב לאהדורה להאי ישראל דהא מחיל עליה: אמאי נהרג. הא לא קניא להך גזילה וכל היכא דאימא של ישראל היא: ומשני האי דנהרג משום לערים דישראלם: ומאי לא ניתן להישבון. הא לא שייך ביה הישבון דכיון דעובד כוכבים לא קנייה דישראל היא: אינה בחורם הישבון. כלומר ה"נ קאמר אינה בחורת שום גזילה דעובד כוכבים דכל היכא דאיתא דמרה היא. וה"ה לשוה פרוטה והאי דנקט פחות לאשמועינן דנהרג עליה: אלא ש"מ משיכה קונה. הלכך קניה קמא והדר קניה האי ונהרג על שגזל. ולא ניתן להישבון

מלכים הלכה ע: קי ב מייי פ״ח מהלי מכירה הלכי ז סמג עשין פג טוש"ע ח"מ סי׳ רו סעיף א [דלא קנה קמא וכן הוא בפירוש בהג"ה לא ניתן להישבון. פ"ה (ג) ללח לפיים כחבים במנים שיין ביה הישבון וכל היכח קיא ג מיי שם פ"ד הלכי

יג סמג עשין פנ טור ש"ע ח"מ סי' ר סעיף קיב ד מיי׳ שם טוש״ע

שם סעיף ז: קיג ה מייי שם פ״ח הלכה ז סמג עשין פב טוש"ע ח"מ סי' רו סעיף א [וברב אלפס ב"ב

פרק ז דף רו.]: קיד וז מיי שם הלכ פרק דרף רו.ן. ד ו ז מיי׳ שם הלכ׳ ח טוש"ע שם סעיף ב: מוט"ע שם סעיף ג. קשו ח מיי שם טוט"ע שם סעיף ג: קשו ט מיי שם טוט"ע

שם ס"ד [וסי קג סעי ג] [וברב אלפס שם]: קיז י מיי פי"ב מהלי מאכלום הלכה יג סמג לאוין קכח (טור י"ד סי" קכה): קיח כ מיי שם הלכי יב

סי׳ קכו סעיף ה: קים ל מיי׳ פ״ז מהל׳ א והלכה ה: קב מ מיי' (פי"ג) [פי"ג] מהל' מחכלות אסורות הל' יב סמג לאוין

קמח טוש"ע י"ד סי' קכו סעיף א:

הנהות הב"ח (מ) גמ' כדחתרי בחלחה. דסנהדרין דף ו בד"ה 3/127 (3) : 131573 משך וכו׳ לתוך ביתו דלאו משיכה היא שאין: משיכה היק שקין. (ג) תום' ד"ה ומלי וכו' פ"ה הא לא שייך ביה הישבון דכל היכל וכו' יהשיב את הגזילה וכו׳

> הגהות מהר"ב רנשבורג

שתהם:

א] רש"י ד״ה בין פסק דמים אחרי כן. נ"ב ל"ע מאי בעי בזה ובלשון :הרשב"ם ז"ל בב"ב אינו

לעזי רש"י .[אינטונידוי"ר]. ומאי לא ניתן להישבון דאינו בתורת הישבון אי הכי אימא סיפא "בא חבירו ונטלה ממנו נהרג עליה בשלמא רישא משום דצעריה לישראל אלא סיפא מאי עביד אלא ש"מ משיכה בעובד כוכבים קונה ש"מ ההוא גברא דא"ל לחבריה אי מזביננא לה להא ארעא לך מזבינגא לה אזל זבנה לאיניש אחרינא אמר רב יוסף יקנה קמא א"ל אביי והא לא פסק ומנא תימרא דכל היכא דלא פסק לא קנה דתנן יינו לעובד כוכבים פסק עד שלא מדד דמיו מותרין מדד עד שלא פסק דמיו אסורין מאי הוי עלה [מאי הוי עלה] כדקאמריגן דלמא חומרא דיין נסך שאני ת"ש דאמר רב אידי בר אבין עובדא הוה בי רב חסדא ורב חסרא בי רב הונא ופשטיה מהא ידתנן ימשך חמריו ופועליו והכניםן לתוך ביתו בין פסק עד שלא מדד ובין מדד עד שלא פסק לא קנה ושניהן יכולין לחזור בהן יפרקן

והכניםן לתוך ביתו פסק עד שלא מדד אין שניהן יכולין לחזור בהן מדד עד שלא פסק שניהן יכולין לחזור בהן ההוא גברא דאמר ליה לחבריה אי מזכיננא לה להא ארעא מזכיננא לך במאה זוזי אזל זבנה לאיניש אחרינא במאה ועשרין אמר רב כהנא קנה קמא מתקיף לה רב יעקב מנהר פקוד האי זווי אנסוהו הוהלכתא כרב יעקב מנהר פקוד א"ל כדשיימי בתלתא יאפילו תרי מגו תלתא (6) כדאמרי בתלתא יעד דאמרי בתלתא כדשיימי בארבעה יעד ראמרי בארבעה וכ"ש היכא דא"ל כדאמרי בארבעה א"ל כדשיימי בתלתא ואתו תלתא ושמוה וא"ל אידך ליתו תלתא אחריני דקים להו מפי אמר רב פפא דינא הוא דמעכב מתקיף לה רב הוגא בריה דרב יהושע ממאי דהני קים להו מפי דלמא הני קים להו מפי "והלכתא כרב הונא בריה דרב יהושע: מתני ינטל את המשפר ומדר לתוך צלוחיתו של עובד כוכבים וחזר ומדד לתוך צלוחיתו של ישראל אם יש בו "עכבת יין אסור יהמערה מכלי אל כלי את שעירה ממנו מותר ואת שעירה לתוכו אסור: גמ' תנן התם סלהנצוק והקשפרם ומשקה שופח אינו חיבור לא לשומאה ולא למהרה האשבורן חיבור למומאה ולמהרה אמר רב הונא "נצוק וקמפרם ומשקה מופח חיבור לענין יין נסך אמר ליה רב נחמן לרב הונא מנא לך הא אילימא מדתנן הנצוק והקמפרם ומשקה מופח אינו חיבור לא לטומאה ולא לטהרה לטומאה ולטהרה הוא דלא הוי חיבור הא לענין יין נסך הוי חיבור אימא סיפא האשבורן חיבור למומאה ולטהרה לטומאה ולטהרה הוא דהוי חיבור הא לענין יין נסך לא הוי חיבור יאלא מהא ליכא למשמע מינה תנן נפל את המשפך ומדד לתוך צלוחיתו של עובד כוכבים וחזר ומדד לתוך צלוחיתו של ישראל

דלמת. מהכח לח פשטינן לקנין דעלמא והכא משום חומרא דיין נסך שאני דאחמירו רבנן למימר דלא קניא משיכה בלא פיסוק אבל בעלמא קני: משך הימנו חמריו ופועליו. הרי שהיה מביא חמריו טעונין פירות ופועליו נושחים בכתף ומשכה חבירו ממנו והכניסן לתוך ביתו (כ) לאו משיכה שאין משיכה קונה בבני אדם ופירות כל זמן שהן עלייהו לא קנה: א] בין פסק. דמים אחרי כן: עד שלא פסקש. כלומר כל זמן שלה פסק יכול מוכר לחזור בו דביתו לא עדיפא ממשיכה ומשיכה גופא לא קניא אלא אם כן פסק אבל מדד ופסק או פסק ומדד קניא ליה ביתו ולא בעי משיכה: פרקן והכניסן לחוך ביתו פסק עד שלה מדד הין שניהן יכולין לחזור בו. דאע"ג דלא מדד כיון דפסק קניא ליה רשותו במשיכהי: מדד עד שלא פסק שניהם יכולין לחזור בו. כל זמן שלא פסק דמדידה לא מהניא מידי ורשותו לא קניא עד דיפסוק. אלמא משיכה בלא פיסוק לא קניא: קנה קמא. דהא פסק וקנו מיניה: וווי אנסוהו. זה שנתן לו מאה ועשרין אנסו למוכרה וכל כמה דלא יהבו ליה כולי האי לא הוה בדעתיה לזבונה ואיהו אי מזביננא ליה בשוייה קאמר ליה והא לא זבנה מדעתיה אלא בעל כורחיה: א"ל כדשיימי בתלחת. מזביננת לה ניהלך. כיון דנקט לישנה דשומה ונקט תלתה שהן ב"ד סתם לתורת דיינין נחת ואפילו תרי מגו מלתא שמין אותו ואם שלישי חלוק על השנים אזלינן בתר רובא: כדחמרי בי סלסח. לשון זה לחו בתורת דיינין נחת ולחמירת שלשתן

דרישה דוקה פחות משוה פרוטה דישראל מחיל ולא מיחייב עובד כוכבים לאהדורה: לך מוביננא לה. וקנו מיניה בקנין: והא לא פסק. ראשון דמים ולא סמכא דעתיה אקנין דסבר אם ירצה לחזור ירבה עליו בדמים: דמיו אסורין. אלמא לא קניה משיכה משום דלא פסק קודם לכן הלכך קנין נמי לא מהני: ה"ג מאי הוי עלה מאי הוי עלה כדאמרן. קמא בלשון בעיא ובתרא בלשון תימה:

מדד קנה, כשפפק קודם משיכה משיכה (שום). פרקן. בין מעוכה והכניםן לוקח והכניםן לכומות, דיש כאן הנחה ברשות לוקח, יש כאן חילוק, ואע"ג דבהן הכנסה לא קנה משום דלא הכנסה לא קנה משום דלא פסק, אהני לכי פסק בתר הכי דקניא ליה רשותיה ואין יכול לחזור אפילו קודם מדידה, דבשעת ואין כליו של מוכר מעכב עליו (שם 19.). מדד עד שאל פסק. לא קנה ויכולין לחזור קודם שיפסקו אבל משיפסוק נתכוון: כדשיימי בארבעה. כיון דנחת לדעות להרבות דעות יותר מכדי ב"ד ודאי לאו לתורת דיינין נחית ולא אזלינן בתר רובא קנה (שם). הנצוק. קילוח, והקטפרס. הר משופע שמדרונו מחודד הרבה עד דאמרין כולהו דאי חולקין מאי אהנו ליה דעות: בותנר' משפך. טרייטו״ר מלמעלה פיו רחב ומלמטה נקב י קצר ומושיבין אותו על פי ללוחית של לוקחין שפיהן לר ושופכין היין מן המידה לתוכו והוא יורד לתוך הללוחית: אם יש בו. בשולי המשפך: שמדרונו מחודד הרבה (גישין 10.). לא לטומאה. כגון המערה מכלי טהור לכלי טמא ונצוק הקלוח מחבר משקה שני הכלים, אינו חיבור לטמא משקין **עכבה יין.** מקום שמחעכבת שם טיפת יין: אסור. לפי שנשאר שם מן היין שמדד לחוך ללוחיתו של עובד כוכבים. ובגמרא [ע"ב] מפרש ההוא העליונים, וכן הקטפרס אם העצירו דרך דף במדרון מחוברים לטומאה, אין העליונים טמאים, וכן אם היחה ערוכה ערוכה ראשיה משקין אחד טמא

עכבת יין דמשפך במאי מיתסרא: המערה מכלי אל כלי את שעירה ממנו מותר. ובגמרא נשםן מפרש בעובד כוכבים המערה ואילטריך לאשמועינן את שעירה לחוכו אסור משום כחו והעליון מותר דלא גזור רבנן בכחו למיסר ההוא דגואי: גבו' הנצוק. קלוח צינור הבא מלמעלה למטה בוקיפה כמרוב של גגין: **קטפרס.** מים הבאין מלמעלה למטה דרך מדרון של חל גבוה וקוף: ומשקה טופח. ואין בו טופח על מנת להטפיח שאם טפח בהן בידו לא יעלה בה משקה שיוכל להטפיח דבר אחר: אינו היבור לא לטומאה. אם משקין חלושין הן ונגע טמא בתחחון העליון טהור וכן לענין משקה טופח אפילו במקום חלק משקה מכאן ומכאן ומשקה טופח באמלע ונגע טמא במשקה⁰ משקין שמכאן ומכאן טהורין ואע״פ שמחוברין לו: **ולא לטהרה**. גממים שאין בה ארבעים סאה ונצוק או קטפרס או משקה טופח מחבר לגממים זו מקוה שלם אינה חיבור והטובל בגממים לא עלחה לו טבילה: האשבורן. ביקוע ארץ מליחה שנחבקעה ונקוו שם מים חיבור לטומאה ולטהרה: ליין נסך. שהמערה מכלי כשר ליין נסך נאסר אף מה שבכלי העליון דרך נלוק: ומשקה טופח

מחברן, אינן חיפור לטמא הטהורים,וכן לטהרה לענין מקואות, כגון שני מקוואות שאין באחד מהן ארבעים סאה ונאוק וקטפרם ומשקה טופח מחברן אינו חיפור (שם). אלא מהא ליכא למשמע מיגה. דודאי מתני לאו טולה דוקא אלא חדא מנייהו דוקא, או רישא או סיפא, ותנא אידך אטו ההוא ולא ידשינן הי מינייהו דוקא דנגמר מניה (שבת קבא:).